

Стига за сега, чадо, време е да си легнеш. Луна-та е толко свѣтла щото нѣмашь нужда за свѣщъ. Добра нощъ.

И. Добро осъинованіе, мамо.

— 0 —

РАЗГОВОРЪ XI.

Слѣдуѣща-та сутрена бѣше преславна: слнце-то свѣтло и ясно грѣяше по вѣсточны-ты страны хѣлмове-ты: въздухъ-тъ духаше съ благоуханіе: много веселы птицы пѣяхъ по дървета-та, и Иванчо като ся расхождаше вѣнъ съ майкѣ си, дохождаше на умъ-тъ му за благость-тѣ Божіѣ, и хвалѣше творенія-та му.

И. Ты ми каза, мамо, вчера вечеръ, че Богъ колкото е благъ, толкова е и великъ. Молиъ ти ся да ми кажешъ сега за величіе-то му, защото желаѣ да ся научиъ повече и повече за Бога.

М. Съ благодареніе, сыне мой, но трѣбе и сега да внимавашъ много, защото е потрѣбно да ти истѣлкувамъ много вещи, та да можешъ да разберешъ поне малко нѣщо за силѣ-тѣ Божіѣ.

И. Що е сила, мамо?

М. Това исто-то щѣхъ по напредъ да ти истѣлкувамъ. Видь онзи голѣмыя-тъ камькъ: можешъ ли да го дигнешъ отъ землѣ-тѣ, и да го хвърлишь оттатакъ трапъ-тъ?